

سید ابراهیم عامریان تهیه‌کننده «کفایت مذاکرات» یکی از جدیدترین آثار کمدی به نمایش درآمده و پرده سینماها جای گفته است: «فکر می‌کنم اگر آثار سینمایی کمدی ما نبود و موضوع اقتصادی سینما بسیار بدتر از امروز می‌شد و سینماها بسته می‌شدند.»

نگازنده هم علی‌رغم ملی‌باطنی خود کاملاً با این حرف موافق است، ولی نباید از یاد برد که فیلم‌های کمدی و هیجانبند، تمام سینمای ایران نیستند و بر اصول و سببهای کمدی گریست که تکیه‌گاه آن فیلم‌های طنز و کمدی شده‌اند، فیلم‌هایی که برخی چهره‌های محبوب را رفته رفته از چشم خواهند انداخت.

مثال اغلب فیلم‌های این سبب، فیلمنامه «کفایت مذاکرات» برگزینن ضعیف این است که به شمار می‌آید ضمن آنکه ساختار ژانری فیلم، فاقد انسجام لازم است و بسیاری از سکانس‌ها و پلان‌های آن پرانگیزی روایی را فاقد هشتیم. همچنین، خطر سردانان اصلی که همان طراح اجاره خرد است، درمیان راه بکلی فراموش می‌شود و علاوه بر مورد اخیر، شخصیت‌پردازی آن نیز در این سبب بسیار سطحی و نامتجانس انجام شده است.

سهیل موفق، کارگردان فیلم، سال گذشته فیلم «هوروز» را در بخش مسابقات جشنواره فیلم فجر و پیش‌تر هم، فیلم‌های «سلاطین» و «پارتنری» را برای گروه سنی کودک و نوجوان ساخته بود. فیلم «کفایت مذاکرات» اولین تجربه ناموفق آقای موفق در زمینه ساخت فیلم برای سنی بزرگسال است که پنجمین فیلم بلند سینمایی این کارگردان محسوب می‌شود.

او هرچند دوست دارد، دغدغه‌مندی خود را در زمینه مسائلی مثل اقتصاد بیمار، ضعف معیشتی شهروند، سقوط جنین و رحم اجاره‌ای با طنز و کمدی کم رقی عجب نماید، ولی در یک نگاه کلی به نظر می‌رسد، چنین موضوعاتی از سر اجبار به فضای کلی داستان الصاق شده باشند و مقصود اصلی، شوخی بوده است.

این فیلم، خیلی از هرگونه ایده نو تا رفتن تازاری برای خنداندن مخاطب است و حتی توانایی تعریف قصه سهل و سراسر است رحم اجاره‌ای را هم ندارد، بدون درپد تکیه‌اندن چند نوبت و قص و آواز در بخش‌های مختلف این فیلم می‌تواند همراهی مخاطب و هویشمار امروز را در پی داشته باشد. فیلمی که از گرفتن خنده از تماشاگران در بسیاری از

دقایق عاجز است، حتی برپایه استانداردهای فیلم‌های گیشه‌ای و عامه‌پسند هم نمره قبولی نمی‌گیرد.

«کفایت مذاکرات» کمدی می‌زاید آیا است که فقط از همین فیلم‌های متداول فیلم‌های در زمان‌های اخیر تبعیت می‌کند؛ فیلمساز برای خالی نبودن عریضه، محسن کیایی و مهران غفوریان را در کنار محمدرضا داوود نازک، قدرت‌الله ایزدی، حدیث قولاوند و دیگران نشانده تا مخاطبان سینما را به حضور چهره‌ها، در فیلم بخروش نماید. شوخی‌های می‌زمد، داستان متوال و کاراکترهایی که هیچ‌کدام تشخیص ندارند، از جمله مختصات این فیلم هستند و خیلی عجیب نیست که فیلمنامه، برگزینن نقطه ضعف آن باشد و گویی که از اساس فیلمنامه‌ای در کار نبوده و همه‌چیز سر صحنه نوشته و اجرا شده است.

با آنچه گفته شد، به قول اهل نظر، کمدی اسلب استیک‌ی زرد سهیل موفق، رنم خوبی دارد و شاید همین ویژگی، برگزیند فیلم در زمان کار و عمل رسیدن نیت‌کننده به هدف نهایی فیلم این گیشه و نمایش باشد، ضمن آنکه نقق‌آفرینی‌های بارگینن فیلم نیز می‌تواند یکی دیگر